

РЕШЕНИЕ

№ 39296

гр. София, 25.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав, в
публично заседание на 06.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разглежда дело номер **3433** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, образувано по жалба на И. Н. Ч. от [населено място], от [населено място], [улица], ап.8, чрез адв. М. С., съдебен адрес -гр.С., [улица], срещу Уведомително писмо с изх. № 01-010-6500/93 от 10.03.2025г. издадено от Директора на областна дирекция на ДФЗ, Б., за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по Мярка 14“Хуманно отношение към животните“ от Програмата за развитие на селските райони 2014-2020г., с което е оторизирана субсидия по подмярка 14.2 „Хуманно отношение към животните“ в сектор ДПЖ по дейност 14.2.1 Осигуряване на свободна подова площ при отглеждане за ДПЖ - 0 лева и по дейност 14.2. 2. Осигуряване на свободно отглеждане на открито за ДПЖ- 0 лева.

С жалбата се иска отмяна на УП за което се твърди, че е издадено при допуснато нарушение на изискването за форма, явяващо се отменително основание, явяващо се отменително основание по чл. 146,т.2 от АПК,съществени нарушения на административнопроизводствените правила,, в противоречие с материалния закон и при несъответствие с целта на закона- отменителни основания по чл. 146, т.3,4 и 5 от АПК. Посочва се, че правното основание за отказа да бъде отпусната субсидия на жалбоподателя е чл.28, ал.1 т. 3 от Наредба № 4 от 8.08.2017 г. за прилагане на мярка 14 "Хуманно отношение към животните" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 – 2020 г./ Наредба № 4 от 8.08.2017 г./Съгласно чл. 28, ал.1 от Наредба № 4 от 8.08.2017 г. –„Изплащането на финансовата помощ може да се намали или откаже“ . Липсвали мотиви относно избраната в случая по- тежка за адресата мярка – пълен отказ. На следващо място, съгласно чл. 25 от Наредба № 4 от 8.08.2017 г. Държавен фонд "Земеделие" – Разплащателна агенция, съвместно с Българската агенция по безопасност на

храните извършва проверка на място за изпълнение на дейностите, заявени за подпомагане от земеделските стопани, а по силата на чл.27 ал.4 от Наредба № 4 от 8.08.2017 г. ДФЗ – РА, може да използва всяка информация за животновъдния обект, налична в Българската агенция по безопасност на храните. Такава информация е била представена със служебната бележка, издадена от Областна дирекция по безопасност на храните, [населено място], но не е взета предвид от АО, поради което се счита, че оспореното уведомително писмо е издадено в нарушение на чл.35 от АПК. В с.з. жалбоподателят се представлява от адв.С., която поддържа жалбата и иска отмяна на оспореното УП. Заявява претенция за присъждане на разностите по делото. Представя писмени бележки. В същите се коментира заключението на ВЛ по СТЕ, съгласно което животновъдният обект /ЖО/ с рег. №28170127 е отговорял на изискванията за наличната подова площ и/или дворна площ, във връзка с изискванията на Наредба № 4 от 8.08.2017 г. за прилагане на мярка 14 "Хуманно отношение към животните" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 – 2020 г. Площта не била определена правилно към 2020г. и накрая е била извършена проверка на място, като било установено, че площта на дворното място е 1500 кв.м. , което обстоятелство било обективизирано и в издадената служебна бележка. Отделно от това, ответникът е разполагал с всички нужни данни и в нарушение на чл. 35 и чл. 36 от АПК не е взел предвид същите, с което е допуснал съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

Ответникът - Директор на областна дирекция на ДФЗ, [населено място], редовно и своевременно призован, се представлява от юрк.М., който оспорва жалба и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Моли да не се взема предвид служебната бележка от 03.02.2025г., издадена от Областна дирекция по безопасност на храните, [населено място], издадена на Ч., собственик на животновъдния обект с рег. №28170127 в [населено място], съгласно която след извършена проверка във фермата е установено, че дворното място във фермата е 1500 кв.м. В тази връзка се посочва, че съгласно чл. 19а от Наредба № 4 от 8.08.2017 г. за прилагане на мярка 14 "Хуманно отношение към животните" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 – 2020 г./ Наредба № 4 от 8.08.2017 г./ към заявлението за подпомагане се прилагало становище по утвърден образец, а не служебна бележка. Освен това, въпросната бележка не касаела процесния период. Претендира се юрисконсултско възнаграждение. Прави се възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

СГП, редовно и своевременно уведомена, не изпраша представител.

Като взе предвид изложеното в жалбата, становищата на страните и като събралите по делото писмени доказателства, Административен съд – София град, прие за установено от фактическа страна следното:

С подаденото Заявление за подпомагане/ Заявление за плащане от 07.05.2020 г. по мярка 14 „ Хуманно отношение към животните“ по Програма за развитие на селските райони 2014-2020 г. / л. 14 и сл. от делото/ жалбоподателят И. Н. Ч. е заявил 26 овце разплодници и 547 овце и кози, по подмярка 14.2 „ Хуманно отношение към животните“ в сектор ДПЖ по дейност 14.2.1 „Осигуряване на свободна подова площ при отглеждане за ДПЖ“ и по дейност 14.2. 2. „Осигуряване на свободно отглеждане на открито за ДПЖ“.

Съгласно Становище №80/30.10.2017г. на БАБХ- Областна дирекция за безопасност на храните, [населено място]/л.86/, във връзка с изискванията на Наредба №4/08. 08.2017 г. за прилагане на мярка 14“Хуманно отношение към животните „от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г. ОБДХ удостоверява, че животновъдният обект/ЖО/ №28120127/ посочен в таблица 1/ отговаря на всички ветеринарномедицински изисквания, включително, че собственикът/ ползвателят на ЖО спазва дейности, допринасящи за хуманното отношение към

отглежданите в ЖО животни с оглед стандартите по дял VI, глава I и Приложение II от Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 352/78, (ЕО) № 165/94, (ЕО) № 2799/98, (ЕО) № 814/2000, (ЕО) № 1290/2005 и (ЕО) № 485/2008 на Съвет, Наредба № 14/3.02.2006 г. за минималните изисквания за защита и хуманно отношение при отглеждане на телета, Наредба № 16/3.02.2006 г. за защита и хуманно отношение при отглеждане и използване на селскостопански животни, Наредба № 44/20.04.2006 г. за ветеринарномедицинските изисквания към животновъдните обекти, като е удостоверена и налична подова площ и/или дворна площ съгласно изискванията на Наредба № 4/8.08.2017 г., като в документа изрично е посочено, че заявителят спазва законово установените изисквания по мярката и осигурява описаната в становището площ относно 31 бр. разплодници и 442 овце и кози- майки.

По отношение на ЖО №28120127/ визиран в становището на ОБДХ, [населено място]/ на основание чл. 137 ал.6 от Закона за ветеринарномедицинската дейност е издадено Удостоверение за регистрация на ЖО №192/09.05.2007 г. от РВМС [населено място] на ЖО -овцеферма „Кюреница“ собственост на И. Н. Ч. намираща се в землището на [населено място], обл.Б. /л.57/ Обектът е вписан в регистъра на животновъдните обекти на РВМС, [населено място] с ветеринарен регистрационен номер №28120127, съгласно удостоверението, като отговарящ на ветеринарномедицинските изисквания./ Съгласно чл. 137, ал.2 от Закона за ветеринарномедицинската дейност, директорът на ОБДХ назначава комисия която извършва проверката за съответствието на обекта с ветеринарномедицинските изисквания за отглеждане на животни и хуманно отношение към тях/.

Със Заповед №03-010-РД/91/30.06.2021 г. на Директора на Областна дирекция -Б. ДФЗ е „спряна обработката“ на Заявление за подпомагане/ Заявление за плащане от 07.05.2020 г. с ИД№ 01 /14/2/01995 подадено от И. Н. Ч. за кампания 2020 г./л.88 от делото/.

Едва със Заповед №03-010-РД/4 от 07.01.2025 г. на Директора на Областна дирекция -Б. -ДФЗ е „възобновена обработката“ на процесното Заявление за подпомагане/ Заявление за плащане № 01 /14/2/01995 от 07.05.2020 г. за кампания 2020 г. по мярка 14 „Хуманно отношение към животните“ от Програма за развитие на селските райони за периода 2014-2020 /л.90/. Посочено е, че е взето предвид представеното влязло в сила Решение №16048/03.09.2024г. по адм. 8686/2022г. на АССГ, с което е отхвърлена жалбата на И. Н. Ч., срещу Уведомително писмо за отстраняване на допуснати непълноти в Акт за прекратяване на многогодишен ангажимент по мярка 14"Хуманно отношение към животните" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г., издадено от Директора на ОД на ДФЗ-Б. с изх. № 01-013-6500/11 от 26.04.2022 г. С Решението на АССГ, освен това, като просрочена е оставена без разглеждане жалбата на И. Н. Ч. срещу Акт за прекратяване на многогодишен ангажимент по мярка 14 "Хуманно отношение към животните" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г., издаден от Директора на ОД на ДФЗ-Б. с изх. № 01-013-6500/194 от 17.11.2021 г.

Приложен е издаденият от Директора на ОД на ДФЗ-Б. Акт за прекратяване на многогодишен ангажимент по мярка 14"Хуманно отношение към животните" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г. с изх. № 01-013-6500/194 17.11.2021 г. /л.122/. Със същият на основание чл. 30, ал. 1, т. 3 от Наредба № 4/2017 г., е прекратен поетият през прием 2017 г. петгодишен ангажимент по мярка 14 "Хуманно отношение към животните" по заявление с УИН/01/021117/88877, ИД 01/14/2/00728. Прието било, че прием 2018 г. и прием 2019 г., които се водят втора и трета година от ангажимента е установено неспазване по чл. 28, ал. 1, т. 2, 3 и 4 от Наредба № 4/2017г., за което оспорващият е уведомен.Посочено е, че на основание чл. 30, ал.

1, т. 3 от Наредба № 4/2017 г. подпомаганите земеделски стопани възстановяват получената до момента финансова помощ в зависимост от годината, в която е установено неспазване по ал. 1, т. 2 и 3 по подмерките, както следва: до края на третата година – 100 %

Приложено е и „Уведомително писмо за отстраняване на допуснати непълноти в Акт за прекратяване на многогодишен ангажимент по мярка 14 "Хуманно отношение към животните" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г.“, издадено от Директора на ОД на ДФЗ-Б. с изх. № 01-013-6500/11 от 26.04.2022 г./ л. 123/. Със същото е посочено, че Актът за прекратяване се допълва и следва да се чете, че на основание чл. 30, ал. 1, т. 3 от Наредба № 4/2017 г., се прекратява поетият от Ч. през прием 2017 г. петгодишен ангажимент по мярка 14 "Хуманно отношение към животните" по заявление с УИН/01/021117/88877, ИД 01/14/2/00728 за дейността 14.2. 2. „Осигуряване на свободно отглеждане на открито за ДПЖ“.

Не се спори, че е прекратен с влязъл в сила акт многогодишния ангажимент по дейност 14.2. 2. „Осигуряване на свободно отглеждане на открито за ДПЖ“.

С писмо, вх.№ 02-010-6500/66 от 20.01.25 г. от И. Н. Ч. до Областна дирекция на ДФЗ-гр.Б./л.111 от делото/, същият е представил „служебна бележка“ от 03.02.2025г. Областна дирекция по безопасност на храните, [населено място], издадена на Ч., собственик на животновъдния обект с рег. №28170127 в [населено място], в която се посочва, че след извършена проверка във фермата е установено, че дворното място във фермата е 1500 кв.м./ л. 112 от делото/.

Относно служебната бележка Областна дирекция на ДФЗ-гр.Б. е отправила запитване/л.113/ към ОДБХ Б. във връзка с наличната в заявления ЖО площ. Посочено е, че във връзка с кандидатстването по мярка 14 "Хуманно отношение към животните" по многогодишния ангажимент, Ч. е представил Становище № 80/30.10.2017г. с данни за подови площи в помещения 1300 кв.м. и свободна площ на двор 855 кв.м. за две категории животни – разплодници и овце, и кози майки.Поискани са разяснения дали жалбоподателят е подавал заявление, обр. ЗХОЖ-208А, във връзка с мярка 14 и има ли издадено Становище образец ЗХОЖ-208Б, удостоверяващо, че ЖО с рег. №28170127 разполага с наличната подова площ и/или дворна площ, във връзка с изискванията на Наредба № 4 от 8.08.2017 г. за прилагане на мярка 14 "Хуманно отношение към животните" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 – 2020 г. Поискана е информация дали служебната бележка удостоверява данните, които биха били вписани в Становище образец ЗХОЖ-208Б, както и във връзка с извършената физическа проверка на място в ЖО, защо не е издадено Становище по образец ЗХОЖ-208Б.

В отговор/ л.116/ на ОДБХ, [населено място] е посочено, че при стартирането на мярката през 2017г. становищата / обр. ЗХОЖ-208Б/ по мярка 14 са издавани от ОДБХ без да се извършва проверка на място в обектите, а по данни от приложените към досиетата за регистрация скици и други документи, в конкретния случай въз основа на представен проект за застрояване на овчарник, като по този начин е издадено първото Становище № 80/30.10.2017г.На 01.03.2019г. била приета Стандартна оперативна процедура за издаване на становища на земеделски производители, кандидатстващи по мерките за предоставяне на финансова помощ от програмата за развитие на селските райони 2014- 2020г., съгласно която становища по горесцитираните мерки се издават след извършване на проверка на място в животновъдния обект при която е установено, че площта на обекта и прилежащото му дворно място отговорят на минималната изискуема площ за съответната категория дребни преживни животни/ДПЖ/, упомената в чл. 4, ал.3 от Наредба № 4 от 8.08.2017 г. След приемане на описаната процедура до 20.04.2022г. жалбоподателят не е подавал заявление за издаване на ново становище по мярка 14, поради което през 2019 и 2020г. не са извършвани проверки на животновъдния обект. На 19.02.2021г. във връзка с възражение рег. индекс 94-1966/06.11.2020г. на МЗХГ била извършена проверка на

място в ЖО рег. №28170127 в [населено място] при която било установено, че постройката в която се отглеждат животните е с обща площ 1000 кв.м., а дворното място е 1 500 кв.м. Също така, през 2022г. на основание чл.19 а от Наредба № 4 от 8.08.2017 г. за прилагане на мярка 14 "Хуманно отношение към животните" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 – 2020 г. и заявление/ образец ЗХОЖ-210А-1/ е било издадено становище с №9/26.04.2022г. за визирания ЖО и било удостоверено, че ЖО разполага с площ от 1000 кв.м. закрита площ и 1500 кв.м. открита площ.

С оспореното УП с изх. № 01-010-6500/93 от 10.03.2025г. издадено от Директора на областна дирекция на ДФЗ, [населено място], жалбоподателят е уведомен, че оторизираната субсидия по Заявление за подпомагане/ Заявление за плащане № 01 /14/2/01995 от 07.05.2020 г., подадено от жалбоподателя, във връзка с допустимите дейности по мярка 14, оторизираната субсидия е 0 лева, както следва: по подмярка 14.2 „ Хуманно отношение към животните“ в сектор ДПЖ:

14.2.1 Осигуряване на свободна подова площ при отглеждане за ДПЖ - 0 лева;

14.2. 2. Осигуряване на свободно отглеждане на открито за ДПЖ- 0 лева.

Мотивите на АО / по пункт първи от УП/ за оторизираната сума от нула лева по дейност 14.2.1 „Осигуряване на свободна подова площ при отглеждане за ДПЖ“ по заявлението от 07.05.2020г. на жалбоподателя са в насока, че поетият ангажимент е прекратен с влязъл в сила Акт за прекратяване на многогодишен ангажимент по мярка 14"Хуманно отношение към животните" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г. с изх. № 01-013-6500/194 от 17.11.2021г. /във връзка с „Уведомително писмо за отстраняване на допуснати непълноти в Акт за прекратяване на многогодишен ангажимент по мярка 14"Хуманно отношение към животните" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г.“/относно цитираната дейност 14.2.1. на посочените в акта основания.

По отношение за отказа за подпомагане по дейност 14.2. 2. „Осигуряване на свободно отглеждане на открито за ДПЖ“/ оторизирана субсидия 0,00 лева/ административният орган е посочил, че съгласно установените от Наредба № 4 от 8.08.2017 г. принципи за контрол и допустимост, при извършване на административни проверки по подаденото заявление за подпомагане/ плащане било установено, че не са спазени изискванията за минимална площ в двор за дейност 14.2. 2. „Осигуряване на свободно отглеждане на открито за ДПЖ“, което било в разрез с изискванията на чл.4, ал.4 във връзка с чл. 4, ал.3, т. 2 от Наредба № 4 от 8.08.2017 г. Необходимата минимална площ по заявлението за подпомагане/ плащане от 07.05.2020 г. за заявените със същото 547 броя ДПЖ овце и кози майки и 26 броя разплодници в двор е 898,50 кв.м.Осигурената площ в двор, съгласно Съгласно Становище №80/30.10.2017г. на БАБХ-Областна дирекция за безопасност на храните, [населено място] е 855, 00 кв. м. Има разлика, недостигаща площ от 43,5 кв.м. Посочено е, че липсата на достатъчно осигурена площ за отглежданите ДПЖ по дейност 14.2.2 е нарушение на изискванията по чл. 4, ал.4 от Наредба № 4 от 8.08.2017 г. – „При изпълнение на дейности по ал. 2, т. 2 и ал. 3, т. 2, площта на помещението и на двора трябва да отговаря на изискванията, определени в приложение № 2 към чл. 9, ал. 1, т. 2 и приложение № 3 към чл. 10, т. 1, буква "а" от Наредба № 44 от 2006 г.“. Коментирани са служебната бележка и отговора от ОДБХ- Б.-избирателно в насока, че освен въпросното Становище №80/30.10.2017г. не са издавани други. Прието е,че представената от жалбоподателя служебна бележка не замества необходимото становище, още повече, че обективизираната в бележката проверка е извършена през 2021 г., а разглежданото заявление е за 2020 г., тоест била неотнормиса, поради което АО е ползвал само данните от Становище №80/30.10.2017г. на БАБХ.А, съобразно същите, осигурената площ в двор не е достатъчна. Поради това на основание чл.28, ал.1,т.3 от Наредба № 4 от 8.08.2017 г. е отказана финансова

помощ по дейност 14.2. 2. „Осигуряване на свободно отглеждане на открито за ДПЖ“.

По делото са приети документите от административната преписка и представените от жалбоподателя, като е допусната и СТЕ.

В приетите заключения д-р Т.- К., които съдът кредитира като компетентно и обективно изготвени, се посочва включително, че се касае за ЖО -овцеферма „Кюреница“ съгласно удостоверение за регистрация на ЖО №192/09.05.2007 г. от РВМС [населено място] ,същият е предназначен за отглеждане на овце с капацитет 700 бр. и технология за отглеждане на животните оборно-пасищна собственост на И. Н. Ч. намиращ се в [населено място] , обл.Б.. Обектът е отговарял на всички ветеринарно медицински изисквания и съответно е бил одобрен от комисия, като е вписан в регистъра на ЖО на РВМС [населено място] с ветеринарен регистрационен №2812-0127 съгласно чл.137,ал.6 от ЗВМД. Съгласно подаденото заявление за подпомагане от ЗПИ И. Ч. / заявление за плащане от 07.05.2020 г. с ИД№ 01 / 14/ 2/01995/ по мярка 14 „ Хуманно отношение към животните “ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г. Ч. е заявил в Областна дирекция ДФЗ-Б. отглеждането на животни - 26 овце разплодници, на които е осигурил минимална площ на двор и 547 овце, на които също е осигурил минимална площ на двор. Становище №80/30.10 2017 г. на ОДБХ [населено място] е издадено без да е извършена проверка на място в обекта, а по скици и други документи.Броя на животните и по категория в обекта е променлива величина на 01.03.2019 г. е бил 662-58/за клане/към 15.03.2019 г. е 690 бр.-84/за клане/;31.03.2019 г. е 696 бр.-90/за клане/,към 31.10.2019 г. е бил 583 бр и за 2020 г. към 01.03.20 г. е бил 732 бр.-90 бр./за клане/,21.05.20 г. е 738 бр.-90/за клане/ и към 30.10.20 г. са били 581 бр. Капацитетът на обекта, посочен в удостоверението за регистрация не е бил превишаван. Съгласно служебната бележка от 03.02.2025 г. от ОДБХ [населено място], след извършена физическа проверка от официален ветеринарен лекар за [община], било установено,че дворното място във фермата е с площ 1500 кв.м. За периода от 2017 г. до 19.02.2021 г. ОДБХ, [населено място] не е извършила физическа проверка с измервания на подовите площи в помещенията и на двора в овцефермата собственост на И. Н. Ч., намираща се в [населено място], обл.Б.. В действителност на основание писмо от зам.министър по земеделие след извършена физическа проверка на място в ЖО е извършено измерване като е установено, че постройката,в която се отглеждат животните е с обща площ 1000 кв. м., а дворното място във овцефермата е с площ 1500 М2,което се потвърждава и от служебната бележка, издадена от ОДБХ [населено място]. Коментирани са становището № 80/ 30.10 2017 г. на ОДБХ [населено място], което е издадено без измерване на площите, а само по документи, и извършената физическа проверка на място. Експертът е приел, че и при сравнение на двете измервания,едното само по документи,а другото в действителност ставало ясно,че овцефермата и през 2017 г. е имала нужните размери на площите за отглеждането на 26 бр.овце разплодници и 547 овце и кози майки/ колкото са по заявлението от 2020г./ ,както на закрито, така и на открито в двора, като са направени съответни изчисления.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество е частично основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

При извършената на основание чл. 168, ал. 1 от АПК проверка за законосъобразност на оспорения административен акт съдът намира, че същият е издаден от компетентен административен орган, в кръга на законово вменените му правомощия. Съгласно чл. 11, ал. 2, т. 4 от ЗПЗП и чл. 2, ал. 2, т. 1 от Устройствения правилник на Държавен фонд "Земеделие" функциите на Разплащателна агенция се изпълняват от ДФ "Земеделие", т. е. същата е акредитирана за единствена Разплащателна агенция за Република България за прилагане на Общата селскостопанска политика (ОСП) на ЕС и по силата на § 1, т. 13 от ДР на ЗПЗП е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти, по правилата на законодателството на Европейския съюз. Според чл. 20а, ал. 1 от Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/ изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор на Разплащателната агенция. Разпоредбата на чл. 20а, ал. 4 от ЗПЗП предоставя възможността последният да делегира със заповед правомощията си, произтичащи от правото на Европейския съюз или от националното законодателство, както и такива, делегирани на основание чл. 2д, ал. 2, както и на основание чл. 84, ал. 2, включително за вземане на решения, произнасяне по подадени заявления за подпомагане и формуляри за кандидатстване и/или сключване на договори за финансово подпомагане, административни договори по Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление и по този закон и по подадени заявки и искания за плащане, на заместник-изпълнителните директори и на директорите на областните дирекции на фонда. По делото е представена Заповед № 03-РД/1973 от 08.05.2024 г. на изпълнителния директор на ДФ "Земеделие" (л. 124 и сл. от делото), в р. VI на която на директорите на Областните дирекции на ДФ "Земеделие" са делегирани подробно описани правомощия във връзка с прилагане на мярка 14 "Хуманно отношение към животните" от ПРСР 2014 – 2020 г., включително / р. VI, т.4/ да издават и подписват уведомителни писма за плащане/отказ за плащане на финансова помощ по заявление за подпомагане/плащане съгласно чл. 28 от Наредба № 4 / която наредба е издадена от министъра на земеделието, храните и горите основание, на чл. 9а, т. 2 от Закона за подпомагане на земеделските производители/, като за подадите заявление за подпомагане в Областни дирекции на ДФЗ в Б. и К. правомощието се изпълнява от директора на Областна дирекция – Б.. Следователно оспореният акт е издаден от компетентен орган, при упражняване на делегираните му правомощия (чл. 20а, ал. 4 от ЗПЗП), при наличието на материална компетентност на неговия автор. УП е валиден ИАА, издаден от компетентен орган, подписано е от автора му.

С Уведомително писмо с изх. № 01-010-6500/93 от 10.03.2025г. издадено от Директора на областна дирекция на ДФЗ, Б., за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по Мярка 14 "Хуманно отношение към животните" от Програмата за развитие на селските райони 2014-2020г., е оторизирана субсидия по подмярка 14.2 „Хуманно отношение към животните“ в сектор ДПЖ, както следва:

1./ По дейност 14.2.1 „Осигуряване на свободна подова площ при отглеждане за ДПЖ“ - оторизирана субсидия - 0,00 лева

2./ По дейност 14.2. 2. „Осигуряване на свободно отглеждане на открито за ДПЖ“ - оторизирана субсидия 0,00 лева.

1./ По отношение на отказаната с уведомителното писмо финансова подкрепа по дейност 14.2.1 „Осигуряване на свободна подова площ при отглеждане за ДПЖ/ оторизирана субсидия – нула лева/ Съдът прие, че ИАА е издаден при спазване на законовите изисквания за форма и съдържание, при липса на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и в

съответствие с материалноправни разпоредби и целта на закона.

Мотивите на Директора на областна дирекция на ДФЗ, Б. за оторизираната сума от нула лева по дейност 14.2.1 „Осигуряване на свободна подова площ при отглеждане за ДПЖ“ са в насока, че поетият ангажимент е прекратен за тази дейност. Съгласно ТР №16/31.03.1975г. ОСГК на ВС не е необходимо издаването на административния акт да съвпада по време с излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт или да бъдат изложени допълнително, когато с това се постигат целите, които законодателят е преследвал с изискването за мотивиране. В УП е налице позоваване към Акта за прекратяване на многогодишен ангажимент по мярка 14"Хуманно отношение към животните" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г. с изх. № 01-013-6500/194/ във връзка с „Уведомително писмо за отстраняване на допуснати непълноти в Акт за прекратяване на многогодишен ангажимент по мярка 14"Хуманно отношение към животните" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г.“/ относно дейност 14.2.1, издадени от Директора на ОД на ДФЗ, [населено място], приложени към преписката - л. 122,123. С оглед ТР № 16 от 31.03.1974 г. на ОСГК на ВС, са налице необходимите фактически и правни съображения/ мотиви/ на органа, като не е допуснато и съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Несъмнено административнопроизводствените правила са гаранция от една страна за постановяването на законосъобразен административен акт, а от друга - за защита правата и интересите на участниците в административното производство. Теорията и съдебната практика са установили, че съществено нарушение на административнопроизводствени правила е налице единствено тогава, когато неизпълнение на вменено от законодателя задължение е променило обективирания в акта на административния орган правен резултат. Преценката за характера и тежестта на допуснатия процесуален пропуск следва да е винаги конкретна, съобразена със спецификата на отделния казус, като нарушението е съществено и попада в обхвата на чл. 146, т. 3 от АПК само тогава, когато то е повлияло или би могло да повлияе върху съдържанието на обективираното в акта властническо волеизявление. В случая такова нарушение не е допуснато. Конкретно липсва нарушение по чл. 35, чл.36 от АПК, тъй като оспореното уведомително писмо/ в разглежданата част / е издадено, след като се изяснени фактите и обстоятелствата релевантни за случая, като от значение са именно тези по прекратяване на ангажимента по дейност 14.2.1 „Осигуряване на свободна подова площ при отглеждане за ДПЖ“.

В тази част / оторизирана субсидия – нула лева по дейност 14.2.1 „Осигуряване на свободна подова площ при отглеждане за ДПЖ / уведомителното писмо е издадено при правилно приложение на материалноправните разпоредби. Не се спори, че с влязъл в сила акт е прекратен ангажимента специално по дейност 14.2.1 „Осигуряване на свободна подова площ при отглеждане за ДПЖ“. На основание чл.30, ал.1, т.3 от Наредба № 4 /08. 08.2017г. Директорът на ОД на ДФЗ, Б. е прекратил поетия от лицето петгодишен ангажимент през 2017 г. по мярка 14"Хуманно отношение към животните" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г. по заявление идентификационен номер /УИН/01/021117/88877, ИД 01/14/2/00728 за въпросната дейност 14.2.1 “Осигуряване на свободна подова площ при отглеждане на ДПЖ, поради това че за прием 2018г. и за прием 2019 година, която е третата година от ангажимента, е установено неспазване на чл.28, ал.1,т.2, 3 и 4 от Наредба № 4 от 8.08.2017 г. за прилагане на мярка 14 "Хуманно отношение към животните" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 – 2020 г. При прекратяването на ангажимента

административният орган се е позовал на разпоредбата на чл.30, ал.1, т.3 от Наредба № 4 /08.08.2017г. че Държавен фонд "Земеделие" - Разплащателна агенция, прекратява изпълнявания ангажимент, когато в две последователни години е установено неспазване по чл. 28, ал. 1, т. 2, 3 и 4 и че земеделският стопанин възстановява получената до момента финансова помощ в зависимост от годината, в която е установено неспазване по ал. 1, т. 2 и 3 /до края на третата година – 100 %/, като е посочено, че 2019г. е третата година от ангажимента. След като е прекратен поетия многогодишен ангажимент по дейност 14.2.1 „Осигуряване на свободна подова площ при отглеждане за ДПЖ“, то финансово подпомагане по тази дейност не може да бъде предоставено. Съгласно чл. 30 ал.3, т.1 от Наредба № 4 от 8.08.2017 г. за прилагане на мярка 14 "Хуманно отношение към животните" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 – 2020 г. – „Подпомаганите земеделски стопани възстановяват получената до момента финансова помощ в зависимост от годината, в която е установено неспазване по ал. 1, т. 2 и 3 по подмерките, както следва: до края на третата година – 100 %“. От цитираната от органа/ при прекратяване на ангажимента по дейност 14.2.1/ разпоредба чл.30, ал.1, т.3 от Наредба № 4 /08.08.2017г. следва, че търсеното от жалбоподателя, със Заявление за подпомагане/плащане от 07.05.2020 г., подпомагане по тази дейност е невъзможно, с оглед на което в тази част уведомителното писмо е издадено в съответствие с материалноправните разпоредби.

С оглед гореизложеното, жалбата е неоснователна в частта ѝ срещу Уведомително писмо с изх. № 01-010-6500/93 от 10.03.2025г. издадено от Директора на областна дирекция на ДФЗ, [населено място], в частта му, в която е оторизирана субсидия от 0,00 лева по дейност 14.2.1 „Осигуряване на свободна подова площ при отглеждане за ДПЖ“.

2./По отношение на УП в частта с която е отказано подпомагане по дейност 14.2. 2. „Осигуряване на свободно отглеждане на открито за ДПЖ“ / оторизирана субсидия - нула лева/ Съдът приема, че уведомителното писмо, макар и в изискуемата писмена форма, е издадено при липса на мотиви. Разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК предвижда, че административният акт следва да съдържа фактическите и правни основания за издаването му, от което следва, че императивно изискване на закона е административният акт да е мотивиран. Мотивите на административния акт представляват единство от фактическите и правни основания за издаването му и тяхното наличие позволява да са разбере волята на административния орган. Липсата на мотиви лишава адресата на акта от възможност за ефективна защита и лишава съда от възможност да извърши контрол за законосъобразност. В разглежданата част на УП на основание чл.28, ал.1,т.3 от Наредба № 4 от 8.08.2017 г. е отказана изцяло финансова помощ по дейност 14.2. 2. „Осигуряване на свободно отглеждане на открито за ДПЖ“. В настоящия казус като правно основание за издаване на оспорения акт е посочена разпоредбата на чл. 28, ал. 1, т. 3 от Наредба № 4 от 08. 08.2017 г. за прилагане на мярка 14, съгласно която изплащането на финансовата помощ може да се намали или откаже, когато се установи, че земеделският стопанин не спазва изискванията по чл. 4 за отделните подмерки и дейности за хуманно отношение към животните. От редакцията на цитираната от органа разпоредба следва изводът, че са налице две законови възможности - първата по ред - да „намали“ финансовата помощ, а втората - „да откаже“ финансовата помощ. Същевременно, в уведомителното писмо не са изложени мотивите на административния орган по този въпрос, а именно защо изцяло е отказано подпомагането по дейност 14.2. 2. „Осигуряване на свободно отглеждане на открито за ДПЖ“.

Независимо от това, Съдът намира, че в тук разглежданата част /отказано подпомагане по дейност 14.2. 2./ оспореното уведомително писмо е постановено и в противоречие с материалноправните разпоредби относно претендираното от АО неспазване на изискванията на чл.4, ал.4 във връзка с чл. 4, ал.3, т. 2 от Наредба № 4 от 8.08.2017 г., като установяването на

такова нарушение е основание за приложение на чл.28, ал.1, т.3 от Наредба № 4 от 8.08.2017 г. – да се „намали“ или се „откаже“ финансова помощ. Органът е приел, че се касае за липса на достатъчна осигурена площ в двор за отглежданите ДПЖ по дейност 14.2. 2. „Осигуряване на свободно отглеждане на открито за ДПЖ“, което било в нарушение на чл.4, ал.4 във връзка с чл. 4, ал.3, т. 2 от Наредба № 4 от 8.08.2017 г., като за да стигне до този извод е посочил, че „при извършените административни проверки на подаденото заявление за подпомагане за извършената оторизация ДФ „Земеделие“ е използвал наличните данни по представеното единствено Становище на БАБХ № 80/30.10 2017 г.“. Въз основа данните по Становище № 80/30.10 2017 г. на ОДБХ, [населено място], административният орган е приел, че осигурената площ в двор 855, 00 кв. м. и същата е недостатъчна за заявените на 07.05.2020 г. от жалбоподателя 26 овце разплодници и 547 овце и кози, тъй като трябвало площта да е 898,50 кв.м. В случая мотивите на органа за отказа не са заради липса на становище, като е видно, че са ползвани данните от Становище № 80/30.10 2017 г. , а съображенията му са, че съгласно данните от това становище осигурената площ в двор 855, 00 кв. м. и същата е недостатъчна в нарушение на чл.4, ал.4 във връзка с чл. 4, ал.3, т. 2 от Наредба № 4 от 8.08.2017 г. Съгласно чл. 19 а ал.2 Наредба № 4 от 8.08.2017 г. в становището на БАБХ се включва информация за броя и вида на животните по категории, общ размер на площта на животновъдния обект, както и размера на осигурената подова площ в помещение и/или свободната площ на двора. От друга страна, съгласно чл. 19 а ал.3 Наредба № 4 от 8.08.2017 г. Държавен фонд „Земеделие“ - Разплащателна агенция, може да поиска от БАБХ информация за: т. 1. общата подова площ в помещенията и общата свободна площ на двора на животновъдния обект, където се отглеждат животни, с които се извършват дейностите по чл. 4; т.2 капацитета на животновъдните обекти, които са собственост и/или се ползват от земеделския стопанин. От това следва, че издаденото Становище №80/30.10 2017 г. на ОДБХ [населено място] не е задължително за решаващия орган относно размера на осигурената свободната площ на двора, в контекста на претендираното от АО неспазване на изискванията по чл.4, ал.4 във връзка с чл. 4, ал.3, т. 2 от Наредба № 4 от 8.08.2017 г., тъй като може да бъде извършена допълнителна проверка, за изясняване на обстоятелствата, свързани с действителните площи, осигурени от заявителя, по силата на цитираната разпоредба на чл. 19а, ал. 3 от Наредба № 4/08. 08.2017 г., която норма е убягнала от вниманието на ответника, а и на неговия процесуален представител, с оглед застъпената от последния позиция по същество на спора. В това отношение ОДБХ, [населено място] е предоставила информация/ в отговор на запитване на ОД на ДФЗ, Б./, че при стартирането на мярката през 2017г. становищата / обр. ЗХОЖ-208Б/ по мярка 14 са издавани от ОДБХ без да се извършва проверка на място в обектите, а по данни от приложените към досиетата за регистрация скици и други документи, в конкретния случай въз основа на представен проект за застрояване на овчарник, като така е издадено Становище № 80/30.10.2017г. Във връзка с така предоставената информация от ОДБХ, Съдът намира за уместно да отбележи, че поради липса на проверка на място в първото становище информацията за свободната площ в двора, ползвана от АО за издаване на УП, не е обективна. След това в отговора на ОДБХ се посочва, че на 01.03.2019г. била приета Стандартна оперативна процедура за издаване на становища на земеделски производители, кандидатстващи по мерките за предоставяне на финансова помощ от програмата за развитие на селските райони 2014- 2020г., съгласно която становища по горесцитираните мерки се издавали след извършване на проверка на място в животновъдния обект именно, за да се установи реално дали площта на обекта и прилежащото му дворно място отговарят на минималната изискуема площ за съответната категория ДПЖ, упомената в чл. 4, ал.3 от Наредба № 4 от 8.08.2017 г. Така, при извършената на 19.02.2021г. проверка на място в ЖО/ съгласно отговора на ОДБХ/ било установено, че

постройката в която се отглеждат животните е с обща площ 1000 кв.м., а дворното място е 1 500 кв.м. Наред с това, през 2022г. на основание чл.19 а от Наредба № 4 от 8.08.2017 г. за прилагане на мярка 14 "Хуманно отношение към животните" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 – 2020 г. и заявление, било издадено Становище №9/26.04.2022г. за процесния животновъден обект и било удостоверено, че животновъдният обект разполага с площ от 1000 кв.м. закрита площ и 1500 кв.м. открита площ. В този смисъл Съдът намира, че предоставената по реда на чл. 19 а ал.3 т.1 от Наредба № 4 от 8.08.2017 г. информация от ОДБХ е давала основание за АО при коректна интерпретация, да приеме, че са били спазени изискванията на чл.4, ал.4 във връзка с чл. 4, ал.3, т. 2 от Наредба № 4 от 8.08.2017 г. за необходимата минимална площ в двор за заявените от жалбоподателя 547 броя ДПЖ овце и кози майки и 26 броя ДПЖ разплодници, което обстоятелство се установява и от заключението на СТЕ по делото, коментирано по-горе.

По тези съображения жалбата се явява основателна в частта ѝ срещу Уведомително писмо с изх. № 01-010-6500/93 от 10.03.2025г., издадено от Директора на областна дирекция на ДФЗ, [населено място], в частта му, в която е оторизирана субсидия по дейност 14.2. 2. „Осигуряване на свободно отглеждане на открито за ДПЖ“ в размер на 0, 00 лева..

Относно претенциите на страните по делото за разноски на първо място следва да се отбележи, че съгласно УП е оторизирана субсидия в размер на 0,00 лева по всяка от цитираните две дейности и няма диспозитив в оспореното писмо, който да касае отказ за плащане на конкретно посочена/определена сума. В случая се касае за административно дело по ЗПЗП без определен материален интерес.

Съгласно Определение № 8834/25.09.2025 г. по адм. дело № 9251/2025 г. на ВАС- „...както многократно настоящият съдебен състав е посочвал, делата за оспорване административен акт, издаден по реда на ЗПЗП /какъвто е процесният индивидуален административен акт- УП... не са дела с определен материален интерес...“;

Решение № 8667/ 15.09.2025 г. по адм. д. дело № 5514/2024 г. на ВАС „ ... С измененията на Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения /обн. ДВ, бр.88/2022г./ за процесуалното представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, конкретно изброени в нормата на чл. 8, ал. 2, сред които и делата по ЗПЗП каквото е настоящото дело, минималният размер на адвокатското възнаграждение е 800 лева. В случая предмет на спора е законосъобразността на оспорвания административен акт, издаден на основание ЗПЗП, поради което материален интерес не е налице..“.

На следващо място, в разпоредбата на чл. 143 от АПК уреждаща отговорността за разноски, законодателят не е предвидил как се разпределят разноските при частично уважаване на жалбата, с оглед на което по силата на препращащата разпоредба на чл. 144 от АПК, за неуредените въпроси са приложими субсидиарно разпоредбите на ГПК. Според чл. 78, ал. 1 от ГПК заплатените от ищеца такси, разноски по производството и възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, се заплащат от ответника съразмерно уважената част от иска, а ал. 3 сочи, че „ответникът също има право да иска заплащане на направените от него разноски съразмерно с отхвърлената част от иска“. В настоящия случай спорът е административноправен, без материален интерес. "Размерът" на уважена част от жалбата, респ. на отхвърлената част е неопределяем и съответно правилото за изчисляване на разноските по компенсация в разглежданата част е неприложимо. Поради частичната основателност на жалбата и претенциите на двете страни за присъждане на направени разноски по производството, същите следва да останат така, както са сторени, поради невъзможността да бъдат разделени.

Съгласно Определение № 4753/ 09.05.2025 г. по адм. дело № 6332/2022 г.- „...Действително

обективната отговорност за разноските е в зависимост от крайния изход на съдебния спор, който в конкретния случай не е в полза на нито една от страните... Липсата на измеримо в числови стойности съотношение между отделните части от предмета на делото мотивира настоящият съдебен състав във влязлото в сила съдебно решение да обоснове извод, че страните следва да понесат направените от тях разноси и не дължат разноси в полза на другата страна по спора. Всяка от тях е защитавала по една основателна и неоснователна позиция спрямо окончателния изход на спора....“.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, чл.173, ал.2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 81 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по оспорването по жалба на И. Н. Ч., [ЕГН], от [населено място], чрез адв. М. С., Уведомително писмо с изх. № 01-010-6500/93 от 10.03.2025г. издадено от Директора на областна дирекция на ДФЗ, [населено място], за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по Мярка 14“Хуманно отношение към животните“ от Програмата за развитие на селските райони 2014-2020г., **В ЧАСТТА МУ**, в която е оторизирана субсидия по подмярка 14.2 „ Хуманно отношение към животните“ в сектор ДПЖ по дейността 14.2. 2. Осигуряване на свободно отглеждане на открито за ДПЖ в размер на 0, 00 лева.

ВРЪЩА преписката на Директора на областна дирекция на ДФЗ, [населено място] за ново разглеждане и произнасяне по Заявление за подпомагане/ Заявление за плащане от 07.05.2020 г. на И. Н. Ч. по мярка 14 „ Хуманно отношение към животните“ по Програма за развитие на селските райони 2014-2020 г. по дейността 14.2. 2. „Осигуряване на свободно отглеждане на открито за ДПЖ“, при спазване на указанията по тълкуване и прилагане на закона в мотивите на настоящото решение.

ОТХВЪРЛЯ жалбата в останалата ѝ част.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС по реда на АПК, в 14-дневен срок, от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: